

„По твоята заповѣдь ще хвърля мръжата“.

Съвременниятъ свѣтъ има единъ моралъ, на който по нѣкой пътъ азъ се смѣя. Не се смѣя на самия моралъ, но на кривото схващане. Интересно е, че отъ 8,000 години хората се морализиратъ, и този моралъ не може да имъ помогне. Има нѣщо въ него, което не може да имъ помогне. Моралътъ, това е ограничение на нѣщата, една голѣма броня, дебела 30—40 см., която се туря на парахода, та като се обстрѣлва отъ неприятеля, да прѣчи, да не се пробие този параходъ. Казватъ: този човѣкъ е мораленъ. Но знаете ли каква тежестъ прѣдставлява този моралъ? Знаете ли каква тежестъ прѣдставлява тази броня? При това, този нашъ моралъ издържа ли напора на тѣзи сили, които съществуватъ вътрѣ въ природата? Нѣкои казватъ: този човѣкъ има моралъ. Въ Франция, при тази афера за панамския каналъ, подкупили единъ французинъ за единъ милионъ лева. И всички казватъ: това е прѣстѣпление! Като те подкупватъ за 5—10,000 лв., това не е прѣстѣпление, а за единъ милионъ лева е прѣстѣпление. Не, и едното, и другото е продажба. Какво съмнѣние има въ тази продажба? И съвременнитѣ хора наричатъ това гешефтъ, командировка, процентъ и т. н. Въ този моралъ има нѣщо смѣшно. Не искамъ да го осмѣя, но ето въ какво стои смѣшното на този моралъ. То е, че ние не засѣгаме същественото. Единъ светия живѣлъ цѣли 40 години въ пустинята, и прѣзъ всичкото врѣме си носилъ едни царвули. Къмъ 40-тата година тѣ почнали да се изтриватъ. Ималъ си и една паничка, съ която сжщо си служилъ прѣзъ всичкото врѣме, но и паничката взела да се изтѣркава. Като гледалъ тѣй изтѣркани царвулитѣ си, казалъ: „Цѣли 40 години ги носихъ, на стари години ще се ходи босъ“. Единъ день, единъ добъръ човѣкъ му донася едни нови царвули и една нова паничка. Той, като ги видѣлъ, поусмихналъ се и казалъ. „Е, слава Богу“!. Взелъ си царвулитѣ и паничката и почналъ да мисли, какво да прави съ старитѣ. Отъ 10 години ималъ единъ събратъ при себе си и си казалъ: „Ще ги дамъ на този събратъ“. Далъ ги. Братъ му се зарадвалъ че ще има царвулитѣ на този старъ светия и ги държалъ като светиня. Обаче, една нощъ светията сънува, че го позикватъ на гости на небето,